

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 170 af 21.7.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-249/07) (¹)

(Traktatbrud — artikel 28 EF og 30 EF — direktiv 92/43/EF — foranstaltning med tilsvarende virkning — forudgående tilladelse til udsættelse af hjemmehørende østers og muslinger fra andre medlemsstater — berettigelse — beskyttelse af dyrs liv — opretholdelsen af biodiversitet og bevaring af fiskearter af hensyn til fiskeriet)

(2009/C 19/06)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og S. Noe, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels og C. ten Dam, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 28 EF og 30 EF — ordning om forudgående tilladelse til udsættelse i det nederlandske kystområde af østers og muslinger fra andre medlemsstater

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF, idet det har indført en ordning om forudgående tilladelse til udsættelse i det nederlandske kystområde af østers og muslinger, som lovligt er indført fra andre medlemsstater, og som tilhører arter, der er hjemmehørende i Nederlandene.

- 2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 183 af 4.8.2007.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. november 2008 — Intel Corporation Inc. mod Cpm United Kingdom Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige))

(Sag C-252/07) (¹)

(Direktiv 89/104/EØF — varemærker — artikel 4, stk. 4, litra a) — renommerede varemærker — beskyttelse mod brugen af et yngre identisk eller lignende varemærke — brug, der medfører eller ville medføre utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller som skader eller ville skade dette særpræg eller renommé)

(2009/C 19/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Intel Corporation Inc.

Sagsøgt: Cpm United Kingdom Limited

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (Civil Division) — fortolkning af artikel 4, stk. 4, litra a), og artikel 5, stk. 2, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1) — ældre varemærke med et renommé — faktorer, der skal tages i betragtning med henblik på at afgøre, om der er en sammenhæng i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i sag C-408/01, Adidas-Salomon AG og Adidas-Benelux BV

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 4, litra a), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at spørgsmålet om, hvorvidt der er en sammenhæng i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i dom af 23. oktober 2003, Adidas-Salomon og Adidas Benelux (sag C 408/01), mellem det ældre velrenommerede varemærke og det yngre varemærke, skal afgøres efter en helhedsvurdering under hensyntagen til alle de relevante faktorer i det foreliggende tilfælde.

2) Den omstændighed, at det yngre varemærke hos en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger leder tanken hen på det ældre velrenommerede varemærke, betyder, at der er en sammenhæng i Adidas-Salomon og Adidas Benelux-dommens forstand mellem de omtvistede varemærker.

3) Den omstændighed,

— at det ældre varemærke er meget velrenommeret i forhold til bestemte typer af varer eller tjenesteydelser,

— at disse varer eller tjenesteydelser og de varer eller tjenesteydelser, som det yngre varemærke er registreret for, er af forskellig art eller i det væsentlige af forskellig art, og

— at det ældre varemærke er unikt i forhold til alle varer eller tjenesteydelser,

medfører ikke nødvendigvis, at der er en sammenhæng i Adidas-Salomon og Adidas Benelux-dommens forstand mellem de omtvistede varemærker.

4) Artikel 4, stk. 4, litra a), i direktiv 89/104 skal fortolkes således, at spørgsmål om, hvorvidt der foreligger en brug af det yngre varemærke, der medfører eller ville medføre utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller en brug, der skader eller ville skade dette særpræg eller renommé, skal afgøres efter en helhedsvurdering under hensyntagen til alle de relevante faktorer i det foreliggende tilfælde.

5) Den omstændighed,

— at det ældre varemærke er meget velrenommeret i forhold til bestemte typer af varer eller tjenesteydelser,

— at disse varer eller tjenesteydelser og de varer eller tjenesteydelser, som det yngre varemærke er registreret for, er af forskellig art eller i det væsentlige af forskellig art,

— at det ældre varemærke er unikt i forhold til alle varer eller tjenesteydelser, og

— at det yngre varemærke hos en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger leder tankerne hen på det ældre varemærke,

er ikke tilstrækkeligt til at godtgøre, at brugen af det yngre varemærke medfører eller ville medføre utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller at en sådan brug skader eller ville skade dette særpræg eller renommé, som omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra a), i direktiv 89/104.

6) Artikel 4, stk. 4, litra a), i direktiv 89/104 skal fortolkes således:

— Brugen af det yngre varemærke kan skade det ældre velrenommerede varemærkes særpræg, selv om sidstnævnte ikke er unikt.

— Den første brug af det yngre varemærke kan være tilstrækkelig til at skade det ældre varemærkes særpræg.

— Beviset for, at brugen af det yngre varemærke skader eller ville skade det ældre varemærkes særpræg, forudsætter, at det er godtgjort, at der er sket en ændring i den økonomiske adfærd hos gennemsnitsforbrugeren af de varer eller tjenesteydelser, som det ældre varemærke er registreret for, der er forårsaget af brugen af det yngre varemærke, eller at der er en alvorlig risiko for, at en sådan ændring vil forekomme i fremtiden.

(¹) EUT C 183 af 4.8.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. december 2008 — Lahti Energia Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-317/07) (¹)

(Direktiv 2000/76/EF — affaldsforbrænding — rensning og
forbrænding — rågas fremstillet af affald — begrebet affald
— forbrændingsanlæg — kombineret forbrændingsanlæg)

(2009/C 19/08)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Part i hovedsagen

Lahti Energia Oy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein hallinto-oikeus — fortolkning af artikel 3, nr. 1, 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4.12.2000 om forbrænding af affald (EFT L 332, s. 91) — rensning og forbrænding i et kraftværks dampkedel — begrebet affald — begreberne forbrændingsanlæg og kombineret forbrændingsanlæg

Konklusion

1) Begrebet »affald« i artikel 3, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald omfatter ikke stoffer i luftform.